ישבה לה ולא בדקה שגגה נאנסה הוידה ולא בדקה טהורה, הגיע שעת וסתה ולא בדקה הרי זו טמאה, *ר"מ אומר אם היתה במחבא והגיע שעת וסתה ולא בדקה הרי זו טהורה מפני *שהרדה מסלקת את הדמים יאבל ימי הזב והזבה, ושומרת יום כנגד יום הרי אלו בחזקת טומאה: גמ' למאי הלכתא? הל"ל יעקב מאורלייניש"ם דהכא מני דזבה ושומרת יום מטמאה מעת לעת ותפ"ה מפרש רב יהודה לעיל דכל י"ל יום לינה בריקה ובדיקה (לעיל דף יח.) תמרי דתמה שים לה וסת וד' כשים ותמה שעברו עליה ג' עונות דיין שעתן לריכות להיות בודקות וי"ל דים לה וסת ליכא למימר כיון דתורת בזמנו לא לריכה בדיקה כשעתה וסתה ותהכך נמי ליכא למימר דלריכה בדיקה שלא תסתכח תורת בדיקה מכן בחולת דמים כשהרתה ומשוברת ומניקה לכשיעברו ימי עיבורה ומיניקתה לפי שהורגלו זמן מרובה בלא בדיקה וזקנה תע"ג דלא תחית תו לידי בדיקה וליכא למינזר כה מידי מ"מ נזר לה תנו רבנן תחריני לכל תוך י"ל יום ליכה לריכה בדיקה זמן מועט הוא ולא תסתכח תורת בדיקה דתחר י"ל יום תבדוק וכן זמן מועט ים משכבה: **רב** הונא בר חיית אמר שמואל לעולם אל תיכה קובעת וסת כימי זיבתה. ולא מיבעיא בימי ספירת זיבה ממש דליכה קובעת מלא ממש בלפני בימים הראויים לזיבה תע"ג דליכה זבה ומעיינה סתום ליכה קובעת כגון שרואה פעם אחת תוך י"ל יום ופלגי לרבי יוחנן ור"ל דאמרי כסוף אחה קובעת לה וסת תוך זיבתה ממש דהיינו בתעלם ספירת זיבתה דומיא דתוך ימי נדותה וכ"ש דקובעת בימים הראויים לזיבה וקי"ל כרבי יוחנן לגבי שמואל כדאמר פרק מי שהוליחו (פירושין דף מז:):

מתני' לא קבעה ע"י הראיה זו. של תוך ימי זיבה לא קבעה וסתה שתאמרך לעוקרו על ידי שלא פעמים כלילו קבעה וסת בימי נדה לבל מהו שהחזיק ע"י קבועה בימי נדה לחסור פעם רביעי לפי בת הוסת בימי זיבה ותהא מייתי ספיר דחייסינן: תלמוד

לא לריכה (נ) לר"מ. ומשני מה שהיה בחזקה טהרה שמוחרת לעולם כל זמן שלא נראתה ר"ע היו מייב לגרשה עד שתעברו ר"ת יום: **והיולדת** כולן ממתינות מעת לעת. תע"ג דמעוברת היה שעתה היה בחזקה טהורה כשהיתה מעוברת ולא ברחיים דם לידה שרואה מחמת פתיחת הקבר וי"מ דהכא בכרבי יוסי דבעי ג' עונות ת"ק כגון שקודם ככר לראתה פעם אחת וקסכר דבעי מעמחה מעת לעת ולית ליה דיין שעתן כל ימי עיבורן ותשמעינן תע"ג דרחייה שניה זו ממחת לוקם לידה תפ"ה מעמח מעת לעת הקשה הל"ל יעקב מאורלייניש"ם דהכא מני דזבה ושומרת יום מטמאה מעת לעת ותפ"ה מפרש רב יהודה לעיל דכל י"ל יום לינה בריקה ובדיקה (לעיל דף יח.) תמרי דתמה שים לה וסת וד' כשים ותמה שעברו עליה ג' עונות דיין שעתן לריכות להיות בודקות וי"ל דים לה וסת ליכא למימר כיון דתורת בזמנו לא לריכה בדיקה כשעתה וסתה ותהכך נמי ליכא למימר דלריכה בדיקה שלא תסתכח תורת בדיקה מכן בחולת דמים כשהרתה ומשוברת ומניקה לכשיעברו ימי עיבורה ומיניקתה לפי שהורגלו זמן מרובה בלא בדיקה וזקנה תע"ג דלא תחית תו לידי בדיקה וליכא למינזר כה מידי מ"מ נזר לה תנו רבנן תחריני לכל תוך י"ל יום ליכה לריכה בדיקה זמן מועט הוא ולא תסתכח תורת בדיקה דתחר י"ל יום תבדוק וכן זמן מועט ים משכבה: **רב** הונא בר חיית אמר שמואל לעולם אל תיכה קובעת וסת כימי זיבתה. ולא מיבעיא בימי ספירת זיבה ממש דליכה קובעת מלא ממש בלפני בימים הראויים לזיבה תע"ג דליכה זבה ומעיינה סתום ליכה קובעת כגון שרואה פעם אחת תוך י"ל יום ופלגי לרבי יוחנן ור"ל דאמרי כסוף אחה קובעת לה וסת תוך זיבתה ממש דהיינו בתעלם ספירת זיבתה דומיא דתוך ימי נדותה וכ"ש דקובעת בימים הראויים לזיבה וקי"ל כרבי יוחנן לגבי שמואל כדאמר פרק מי שהוליחו (פירושין דף מז:):

מתני' לא קבעה ע"י הראיה זו. של תוך ימי זיבה לא קבעה וסתה שתאמרך לעוקרו על ידי שלא פעמים כלילו קבעה וסת בימי נדה לבל מהו שהחזיק ע"י קבועה בימי נדה לחסור פעם רביעי לפי בת הוסת בימי זיבה ותהא מייתי ספיר דחייסינן: תלמוד

ישבה לה ולא בדקה. לחכל נשים קלי *זוטא לעיל מהדר: **טמאה**. דלטרח בזמנו בת: **כמחבא**. מחמת ליסמין לו (ו) לרטוש: **ימי זוב**. ימי ספירו: **ושומרת יום**. כיון שנפתחה מעיינה ולחתה היום תע"ג דכמוך י"ל היו לימר בחזקת טמאה: **גמ'** לומר שמיני **למאי הלכתא**. **לריכה בדיקה**. שחרים ומרבים ומטבלו לריכה לבדוק כדאיתיה בפ"ק (לעיל דף יח.): **נפש מדקאני סיפא** שנבה. דמשמע דיעבד מכלל ס' והלי דפריך (נ)כן דם ר"ח דהלי ישבה לחוך י"ל קלי: **נימי נדה**. לימים שרחויין לנדה כגון לחר י"ל שבין נדה לנדה: **בחזקת טהרה**. שנסחלקו דמיה כדחמה וילאו: **נימי נדה**. לחמר שעברו י"ל זרחויים לבא ימי נדה: **בעיא בדיקה**. לכחחלה לבל ישבה ולא בדקה דיעבד טהורה, ולפ שניע וסת הקבוע לה ולא בדקה, ההיא ולחי טמחה: **לא נלרכה**. הח דקחני "כל י"ל בחזקת טהרה" לחא לר"מ בסוף פרק לחשון כנמרח: **אמאי יוצא**. חשתא כל י"ל: **דלמא אתיא לקלקולא בימי נדה**. לימים שרחויין לשמש שמא מקלקלת: **רבא אמר**. מחני' דקחני כל י"ל בחזקת טהרה: **נומר**. שחם חרחה כהם לינה מטמחה מעת לעת לפי שמסולקין דמיה: **פנדה**. כלומר חשה טהורה דם מטמחה מעת לעת כרחויין לחחלת נדותה: **וסוכה ושומרת יום**. כלומר וכרוחה בחוך י"ל בין טהורה י"ל בין טהורה ג' ימים דהיינו שומרת יום מטמח מעת לעת כרחויין לחשוכה: **סיולדת**. שילת דם בפתיחת הקבר מטמחה מעת לעת כרחויין לחשוכה: **מיירי בר רב סונא**. פי' לחתני מהדר: **בתוך ימי זיבתה**. כגון לחתה ג' פעמים מט"ו לט"ו בין זה וזה לענין שחם לענין דיה שחתה לו לענין שחם נל בדקה מהיה טמחה דמט"ו לט"ו הוו ימי זיבה וכן כל הימים משלמנו ז' ימי נדות עד י"ל דשלמי ימי זיבה בהדי נדות: **נל שמיע לי פל שמעתתא**. דרב יוסף תלמידו דרב יהודה שהיה תלמיד של רב ושמואל ולחה רב יוסף שעקר תלמודו וכשיה שומע מימרל דרב ושמואל ולית מזכר לחותה שמועה מתמיה "ולח תלמידו של רב יהודה חני ולח חמר לי שמועה זו" ולחני תלמידו מזכיה (מדרים דף מג.): **חם חמרת ניחלן**. קודם תוליך: **ס"ג ולחם חמרת ניחלן**. על מנה זו חמרת לו מעמיה דחין לחה קובעת לה וסת בימי זיבה: **למודם**. רגילה: **יום ט"ו**. לקמן מפרש ליום ט"ו למכילתה: **ושינתה לה יום כ'**. ליום כ' פעם לחת: **זה וזה חסורין**. חין ל"ל ט"ו שעבר שחסור שהרי כל היום המחיבה שמא חרחה דקי"ל דחייב חדם לפרום מפקמו משום ט"ס וכשניע יום כ' לרחייה של כ' חסורה לשמש וסתה הוח ושנידן לה דילמח חלת פעם לחת וחין וסת נעקר בפחות מג"ם וכשניע יום כ' לרחייה של כ' חסורה לשמש שמא חקבע בל' שהרי קיימה פעם לחת ליום כ' וכן פעמים ליום כ' זה וזה חסורין יום ט"ו ויום כ' הבח לבל ג' פעמים ליום כ' חחר יום ט"ו וחסר יום כ': **נל שנו**. דליום ט"ו הוי וסת קבוע דליבעי חלמח זימני למיעקריה: **מנה שפיסה רגילה לרחות יום ט"ו למכילתה**. לסוף ז' ימי נדה ורחתה ליום ט"ו שהוח יום כ"ב לרחייתה דכבר שלמו ימי זוב לסוף י"ח והרי ד' ימים שהגיעו ימים שרחויה להיות בהם נדה: **מקבע נל קבעה**. בסוף ימי זיבה דחבעי ג' זימני למיעקריה **דבחדא זימנא הוי דעקר לה** וחם וסת שבה ולח בדקה מהורה: **מיתני מעו דניחו לה**. חם היתה רגילה מט"ו לט"ו דהייט חוך ימי זוב מי בעית למיחש ולח חשמש ליום ט"ו קודם רחייתה שמח חרחה: **ואמר**

אמר רב יהודה לומר שאינה צריכה בדיקה והא מדקתני סיפא **ישבה ולא בדקה** מכלל דלכתחלה בעיא בדיקה: סיפא אתאן לימי נדה דיה"ק כל י"א בחזקת טהרה ולא בעיא בדיקה אבל בימי נדתה בעיא בדיקה, ישבה ולא בדקה שגגה נאנסה הוידה ולא בדקה טהורה רב חסדא אמר לא צריכא אלא לר"מ דאמר *אשה שאין לה וסת אסורה לשמש ה"מ בימי נדתה אבל בימי זיבתה בחזקת טהרה מיבעי ליה, אלא אמאי א"ר מאיר יוצא ולא יחזיר עולמית? דלמא אתיא לקלקולא בימי נדה, הא מדקתני סיפא הגיע שעת וסתה ולא בדקה מכלל דבאשה שיש לה וסת עסקינן? חסורי מחסרא והכי קתני כל י"א בחזקת טהרה ושריא לבעלה, ובימי נדה אסורה בר"א באשה שאין לה וסת אבל יש לה וסת מרתת וצריכה בדיקה, ישבה ולא בדקה שגגה נאנסה הוידה ולא בדקה טהורה הגיע שעת וסתה ולא בדקה טמאה הא מדסיפא ר"מ רישא לאו ר"מ? כולה ר"מ היא וה"ק אם לא היתה במחבא והגיע שעת וסתה ולא בדקה טמאה שר"מ אומר אם היתה במחבא והגיע שעת וסתה ולא בדקה טהורה שהרדה מסלקת את הדמים רבא אמר לעולם אימא סיפא מטמאה מעת לעת מיחיבי הנדה והלבה והשומרת יום כנגד יום והיולדת כולן ממתינות מעת לעת, רב הונא בר חייא אמר שמואל לומר שאינה קובעת לה וסת בתוך ימי זיבתה אמר רב יוסף לא שמיע לי הא שמעתתא, א"ל אביי את אמרת ניהלן ואהא אמרת לן היתה למודה להיות רואה יום ט"ו (יום) ושינתה ליום כ', זה וזה אסורין לשמש, שניהם פעמים ליום כ' זה וזה אסורין ואמרת לן עלה אמר רב יהודה אמר שמואל ל"ש אלא ט"ו למבילתה שהן כ"ב לראיתה דהתם בימי נדתה קאי לה אבל ט"ו לראיתה דבימי זיבתה קאי לה לא קבעה אמר רב פפא אמריתא לשמעתא קמיה רב יהודה מדסקרתא מקבע לא קבעה מיחוש מהו דניחוש לה? אישתיק ולא א"ל ולא מידי אמר רב פפא נחזי אנן היתה למודה להיות רואה ליום ט"ו ושינתה ליום כ' זה וזה אסורין ואמר

כל י"א יום בחזקת טהרה לומר היא בחזקת טהורה והיא מסולקת מדמים הילכך אפי' ארבע שרחתה ג' פעמים בתוך ימי זיבתה מקרה בעלמא הוא ולא הני קביעות וכו': **מיתיבי** מהו דתימרי היתה למודה לראות מט"ו לפ"ו מהו שתחזור למנות מבעלה כשניע זמן וסתה ושפיר ליה רב פפא מהא דאמרינן הכא דשינתה לכ"ו הכי הדרי אחו כ"ב קיימא בתוך ימי זיבתה ומקחני זה וזה אסור וכו' הכי דהשתח שכשניע זמן וסתה בתוך ימי זיבתה ליסת שקבועה תוך לימי זיבתה ה"ה דשתח ליסת שקבועה בתוך ימי זיבתה. ונ"ל דאפי' לרבנן דאמרי לעיל (ד"ה) דאפי' ראתה ג' פעמים בתוך ימי זיבתה ולא קבעה לה וסת בתוך ימי זיבתה משום שהיא מסולקת מדמים. הכי נמי אינה צריכה לפרוש כשניע זמן וסתה בתוך ימי זיבתה:

לא צריכא לר' מאיר כו'. ותימה וכיון דצריך לחזציא משום דילמא אתי לקלקולא בימי נדה מאי נפקא מינה דאחד עשר בחזקת פוחרה ה"ל דנפקא מינה דמחזרת לששש כל ומן שלא נידשה. א"נ דלא אתי חיוב לנרשה עד שיעברו י"א יום: **והיולדת** כולן ממתינות מעת לעת. דסעוברת דייה שעתה הכא שיצא דם לפתיחת הקבר שאני אי נמי כר' יוסי דבעי חשמקה ג' עונות א"נ כגון שראתה פעם אחת ולית ליה דיינין כל ימי עיבורן: **לומר** שאינה קובעת וסת בתוך ימי זיבתה. ה"ה דמחבי':

(ה) רש"י ד"ה במחבא וכו' בלכוסם. ניל מנהב דכמוסם דף כו ושם מנר: (ב) ד"ה ושם מדקחני וכו' דסרוך בכי קמ"ל דבלו: (ג) תוס' ד"ה לח נרינהו מנה לרי"ם:

*כך מוכח בראשון מ"ד בגמ' בגמ' קלנ ראשון (ד"ה רבי יוסי) המעך מהריטב"א (ד"ה רבי יוסי) ד"ה ומה מדקתני)

[לעיל ט. [ס.]

[לקמן מח. סומה כ:]

[לעיל יב:]

[לעיל יב:]

[לקמן מח:]

*ר"ת ימים מתחלת (נוסח) נקוחה

נב"ח בני' חייא בר ר"ה וכ"ג רש"י

[מיחוין י. ונ"ו]

[לקמן כג:]

*ראיית דם נדה / ל' ימי נקיים / 7 / 11 / 1 / 15 / 18 סוף ימי ניבה / 22 ראיית נדה סוף 22 תחלת ראיית נדה הקודמת

[לקמן מח:]

[לקמן מח:]

סב א מיי' פ"ח מהל' מאכ"א ופ"ג מהל' מעמ"ה מהכ' ומוכח בה"ג סמג לחין קיח טוש"ע יו"ד סימן קפ סעי' ד:

סג ב (מיי' שם) סמג שם טוש"ע שם סי' קפד סעיף ח:

סה ג מיי' ממיי' שם פ"ו הל' כה כב:

סו ד מיי' שם פ"ח מהל' מאכ"א ומוכח בה"ד:

סז ו מיי' פ"ח מהל' מיאוי ביאה הל"ח סמג לחין קיח טור יו"ד סימן קפט:

סח ז מיי' שם הל"ח סמג שם טוש"ע יו"ד סי' קפט סעי' ב ומפי' יו"ד

מבנה
ד' הסבורים בגנ
סוגר על הקושיות
על הסבור על ר' חסדא